

พระธรรมดาเนียล - เลขสี่สิบ

เปาโล

Jeff Pippenger

2024-01-04

ดาเนียลบทที่หนึ่ง เมื่อนำมาซ้อนทับกับดาเนียลบทที่สี่

ย่อมเป็นตัวแทนของประวัติศาสตร์ของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สอง ตั้งแต่ปี 1798 ถึง 1844

ในประวัติศาสตร์นั้น พระธรรมดาเนียลได้ถูกเปิดผนึกแล้ว และส่วนที่ถูกเปิดผนึกคือบทที่เจ็ด แปด และเก้า

“บรรทัดซ้อนบรรทัด” บทที่หนึ่ง บทที่สี่ และจากบทที่เจ็ดถึงบทที่เก้า

แสดงให้เห็นประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอร์ไรต์ของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง

ในประวัติศาสตร์นั้น (1798 ถึง 1844) ความจริงพื้นฐานของแอ็ดเวนติสต์ได้รับการสถาปนาขึ้น

และในท้ายที่สุดความจริงเหล่านั้นก็ได้รับการแสดงไว้บนแผนภูมิผู้บุกเบิกปี 1843

รูปเคารพของเนบูคัดเนสซาร์ในดาเนียลบทที่สองอยู่บนแผนภูมินั้น

นิมิตในดาเนียลบทที่เจ็ดและแปดอยู่บนแผนภูมินั้นด้วย “เครื่องบูชาเนื่องนิมิต”

แห่งบทที่แปดก็ได้รับการแสดงไว้ เช่นเดียวกับ “เจ็ดกาลเวลา” ในเลวีนิติยี่สิบหก วัตถุประสงค์สามของอิสลาม

ตั้งที่แสดงไว้ในวิวรณ์บทที่เก้า ก็อยู่ที่นั่นด้วย พระเจ้าทรงเตือนล่วงหน้าซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า

ความจริงพื้นฐานเหล่านั้นจะถูกโจมตี

“จงให้บรรดาผู้ที่ยืนเป็นยามเฝ้าของพระเจ้าบนกำแพงแห่งศิโยนเป็นคนที่สามารถมองเห็นอันตรายก่อนประชาชนได้—เป็นคนที่สามารถแยกแยะระหว่างความจริงกับความผิดพลาด ความชอบธรรมกับความอธรรมได้!

“คำเตือนได้มาถึงแล้วว่า จะต้องไม่ยอมให้สิ่งใดเข้ามาที่จะรบกวนรากฐานแห่งความเชื่อซึ่งเราได้ก่อสร้างอยู่บนนั้นนับตั้งแต่ข่าวสารได้มาถึงในปี 1842, 1843, และ 1844 ข้าพเจ้าอยู่ในข่าวสารนี้ และนับแต่นั้นมา

ข้าพเจ้าได้ยืนอยู่ต่อหน้าชาวโลก โดยสัตย์ซื่อต่อความสว่างที่พระเจ้าได้ทรงประทานแก่เรา

เรามีได้ตั้งใจยกเท้าของเราออกจากแท่นฐานซึ่งเท้าของเราได้ถูกวางไว้บนนั้น

ขณะที่วันแล้ววันเล่าเราได้แสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยคำอธิษฐานอย่างจริงจัง แสวงหาความสว่าง

ท่านคิดหรือว่าข้าพเจ้าจะละทิ้งความสว่างที่พระเจ้าได้ทรงประทานแก่ข้าพเจ้า?

ความสว่างนั้นจะต้องเป็นดวงพระศิลาที่รันดร์

ความสว่างนั้นได้ทรงนำข้าพเจ้ามาตลอดนับแต่เวลาที่มันได้ถูกประทานมา” Review and Herald, April 14, 1903.

งานของผู้จัดมลิน ซึ่งจะต้องสำเร็จลุล่วงโดยการมีส่วนร่วมของประชากรของพระเจ้าในวาระสุดท้าย

ก็ได้รับการเป็นภาพแทนไว้โดยอิสยาห์ด้วยเช่นกัน

เมื่อท่านซีระบุประชากรในวาระสุดท้ายและงานที่พวกเขาถูกทรงเรียกให้กระทำ

เพราะรากฐานทั้งหลายถูกกำหนดไว้แล้วว่าจะต้องถูกฝังกลบด้วยความหลงผิดก่อนที่วาระสุดท้ายจะมาถึง

และผู้ที่ยืนเชื่อสายมาจากเจ้าจะก่อสร้างชากปรักหักพังแต่โบราณขึ้นใหม่

เจ้าจะตั้งรากฐานของชนหลายชั่วอายุคนขึ้นอีก และเจ้าจะได้ชื่อว่า ผู้ซ่อมรอยร้าว

ผู้บูรณะหนทางสำหรับให้คนอาศัยอยู่ อิสยาห์ 58:12

“ที่รกร้างเก่าแก่” หมายถึงความจริงฝ่ายหลักคำสอนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจสองประการอันก่อความรกร้าง คือ

ลัทธินอกศาสนาและอำนาจสันตะปาปา

การที่อำนาจสองประการอันก่อความรุกรานของลัทธินอกศาสนาถูกติดตามต่อมาด้วยอำนาจสันตะปาปา คือกรอบที่วิลเลียม มิลเลอร์ใช้สำหรับคำพยากรณ์ทุกบทที่เขานำเสนอ

และเขาทั้งหลายจะสร้างบรรดาที่รกร้างแต่โบราณขึ้นใหม่ เขาทั้งหลายจะก่อขึ้นซึ่งที่ร้างเปล่าแต่ก่อน และเขาทั้งหลายจะซ่อมแซมหัวเมืองที่ถูกทิ้งร้าง คือที่ร้างเปล่าอยู่หลายชั่วอายุคน อีสยาห์ 61:4

โครงสร้างแห่งคำพยากรณ์ซึ่งถูกนำเสนอเป็นกรอบนั้น

คือประวัติศาสตร์และความสัมพันธ์ของอำนาจทั้งสองนั้น การ “ซ่อมแซมทางทั้งหลายให้อยู่อาศัยได้” คือการฟื้นฟูกรอบของมิลเลอร์ ซึ่งในความฝันของเขาถูกแทนด้วยงานของชายผู้ถือแปรงขัดปูน อีสยาห์ 40:5 ใช้อุปมาจากประวัติศาสตร์ของเอเสราและบรรดาผู้ที่กลับจากบาบิโลนและซ่อมแซมกรุงเยรูซาเล็ม เพื่อชี้ให้เห็นถึงการฟื้นฟูความรุกรานเดิมทั้งหลาย

ตั้งแต่สมัยบรรพบุรุษของข้าพระองค์ทั้งหลายมาจนถึงวันนี้ พวกข้าพระองค์ได้อยู่ในความละเมิดอันใหญ่หลวง และเพราะความชั่วช้าของพวกข้าพระองค์นั้น พวกข้าพระองค์ ทั้งบรรดากษัตริย์ของพวกข้าพระองค์ และปุโรหิตของพวกข้าพระองค์ ได้ถูกมอบไว้ในมือของบรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินทั้งหลาย ให้แก่ดาบ แก่การเป็นเชลย แก่การถูกปล้นสะดม และแก่ความอับอายขายหน้า ดังที่เป็นอยู่ในวันนี้ และบัดนี้ ในช่วงเวลาเพียงเล็กน้อย พระคุณได้ทรงสำแดงจากพระยาห์เวห์พระเจ้าของพวกข้าพระองค์ เพื่อจะทรงเหลือพวกเราบางคนไว้ให้รอดพ้น และเพื่อจะประทานหมุดหนึ่งแก่พวกข้าพระองค์ในสถานบริสุทธิ์ของพระองค์ เพื่อว่าพระเจ้าของพวกข้าพระองค์จะทรงให้ดวงตาของพวกข้าพระองค์สว่างขึ้น และประทานการฟื้นคืนกำลังแก่พวกข้าพระองค์บ้างเล็กน้อยในสภาพทาสของพวกข้าพระองค์ เพราะพวกข้าพระองค์เป็นทาส แต่พระเจ้าของพวกข้าพระองค์มิได้ทรงทอดทิ้งพวกข้าพระองค์ไว้ในสภาพทาสนั้น หากได้ทรงยื่นพระเมตตาแก่พวกข้าพระองค์ต่อหน้าบรรดากษัตริย์แห่งเปอร์เซีย เพื่อจะประทานการฟื้นคืนกำลังแก่พวกข้าพระองค์ เพื่อจะสถาปนาพระนิเวศของพระเจ้าของพวกข้าพระองค์ขึ้น และเพื่อจะซ่อมแซมส่วนที่รกร้างพังหลายของพระนิเวศนั้น และเพื่อจะประทานกำแพงแก่พวกข้าพระองค์ในยูดาห์และในเยรูซาเล็ม เอเสรา 9:7-9

เอเสราและบรรดาผู้ที่ซ่อมแซมกรุงเยรูซาเล็ม เป็นตัวแทนของ “คนที่เหลืออยู่”

ผู้เป็นผู้บวระทางทั้งหลายเพื่อให้อาศัยอยู่ได้

และพวกเขาคือผู้ที่กำลังกระทำงานนั้นในบริบทของคำอธิษฐานตามเลวีนิติ บทที่ยีสบหก ซึ่งเอเสราอ้างถึงว่า “ตั้งแต่สมัยบรรพบุรุษของข้าพระองค์ทั้งหลายจนถึงวันนี้ ข้าพระองค์ทั้งหลายได้อยู่ในความละเมิดอย่างใหญ่ยิ่ง และเพราะความชั่วช้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย ข้าพระองค์ทั้งหลาย กษัตริย์ของข้าพระองค์ทั้งหลาย และปุโรหิตของข้าพระองค์ทั้งหลาย จึงได้ถูกมอบไว้ในมือของบรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินทั้งหลาย แก่ดาบ แก่การเป็นเชลย แก่การถูกริบทรัพย์ และแก่ความละอายต่อหน้า” “วัน” ที่เขากล่าวถึงนั้น คือ “วัน” ที่ “คนที่เหลืออยู่” ในวาระสุดท้ายบวระทางทั้งหลายเพื่อให้อาศัยอยู่ได้.

คนที่เหลืออยู่ของเอเสราคือพยานทั้งสอง ผู้ซึ่งเป็นขึ้นจากตายเมื่อสิ้นสุดสามวันครึ่ง

และได้ทำให้คำอธิษฐานในเลวีนิติ บทที่ยีสบหก สำเร็จครบถ้วน ดังที่ดาเนียลได้แสดงไว้ในบทที่เก้า

เมื่อเอเสราและเพื่อนร่วมงานของเขากลับจากการเป็นเชลยและสร้างกรุงเยรูซาเล็มขึ้นใหม่

พวกเขาเป็นแบบอย่างล่วงหน้าของงานแห่งการฟื้นฟูอัญมณีของมิลเลอร์

ซึ่งเป็นงานแห่งการฟื้นฟูความจริงพื้นฐานของมิลเลอร์ ด้วยเหตุนี้

การเข้าใจกรอบงานแห่งพันธกิจของมิลเลอร์จึงเป็นสิ่งจำเป็นยิ่ง

“อัครทูตทั้งหลายได้ก่อสร้างลงบนรากฐานอันมั่นคง คือพระศิลาที่รันดร์
บนรากฐานนี้พวกเขาได้นำก้อนศิลาที่สกัดมาจากโลกมาวางไว้
บรรดาช่างก่อสร้างมิได้ตรากตรำทำงานโดยปราศจากอุปสรรค
งานของพวกเขาถูกทำให้ยากลำบากอย่างยิ่งด้วยการต่อต้านจากบรรดาศัตรูของพระคริสต์
พวกเขาต้องต่อสู้กับความใจแคบ อคติ
และความเกลียดชังของบรรดาผู้ที่กำลังก่อสร้างอยู่บนรากฐานอันเท็จ
หลายคนทำงานเสมือนเป็นช่างก่อสร้างของคริสตจักร
อาจเปรียบได้กับบรรดาผู้สร้างกำแพงในสมัยเนหะมีย์ ซึ่งมีคำเขียนไว้ว่า ‘บรรดาผู้ที่ก่อสร้างกำแพง
และผู้ตีแบกหามของหนัก พร้อมกับผู้ที่บรรทุกของนั้น ต่างก็ใช้มือข้างหนึ่งทำงาน
และอีกมือหนึ่งถืออาวุธไว้’ เนหะมีย์ 4:17” กิจการของอัครทูต, 596.

ในพระธรรมอิสยาห์ทั้งสองตอนนั้น

งานที่ต้องกระทำคือการก่อสร้างขึ้นใหม่และบูรณะสิ่งรกร้างของคนหลายชั่วอายุคน
อิสยาห์กำลังชี้ให้เห็นถึงงานฝ่ายวิญญาณซึ่งได้มีภาพประกอบไว้โดยงานตามตัวอักษร
รากฐานนั้นควรได้รับการพิทักษ์รักษา

แต่ในที่สุดกลับถูกปกคลุมจนมืดซิดโดยรากฐานเทียมอันประกอบด้วยอัญมณีปลอม
ผู้ที่อิสยาห์ระบุถึงนั้นกำลังฟื้นฟูความจริงอันเป็นรากฐานของพวกมิลเลอร์ไรต์ มิใช่อิฐและศิลาตามตัวอักษร
สัญลักษณ์ของความจริงเหล่านั้นคือโครงสร้างคำอธิบายของมิลเลอร์ไรต์ด้วยอำนาจสองฝ่ายที่ก่อความรกร้าง
ซึ่งได้เหยียบย่ำสถานนมัสการและกองทัพอยู่เป็นเวลา “เจ็ดวาระ”

งานแห่งการฟื้นฟูนั้นถูกพรรณนาว่าเป็นการยกชูขึ้นซึ่ง “รากฐาน” และ
“ที่รกร้างว่างเปล่าของคนหลายชั่วอายุ”

และเป็นภาพแทนของงานเชิงพยากรณ์ในการฟื้นคืนความจริงพื้นฐานทั้งหลาย
โดยผ่านระเบียบวิธีที่นำเอาคำพยากรณ์ว่างต่อคำพยากรณ์ จากที่นี้เล็กน้อยและจากที่นี้เล็กน้อย
งานแห่งการสถาปนารากฐานและที่รกร้างว่างเปล่าขึ้นใหม่

คือการนำเสนอและปกป้องความจริงดั้งเดิมซึ่งปรากฏอยู่บนแผนภูมิของผู้บุกเบิกปี 1843 และ 1850
อันเป็นศิลาสองแผ่นแห่งฮาบากุกบทที่สอง และงานนี้สำเร็จลงด้วยระเบียบวิธีแห่งฝนชุกปลายฤดูคือ
“บรรทัดซ้อนบรรทัด” นี่คือการกลับไปที่หนทางเก่าของเยเรมีย์
ท่ามกลางความขัดแย้งกับบรรดาผู้ที่ประสงค์จะธำรงไว้ซึ่งรากฐานเทียมปลอม
ตั้งที่เป็นภาพแทนโดยอัญมณีเทียมในความฝันของมิลเลอร์

“ศัตรูกำลังพยายามเบี่ยงเบนความคิดจิตใจของพี่น้องชายหญิงของเราจากงานแห่งการเตรียมชนชาติหนึ่ง
ให้ยืนหยัดได้ในยุคสุดท้ายเหล่านี้
วาทศิลป์อันลวงของมัลกูกออกแบบไว้เพื่อชักนำความคิดให้หันเหไปจากภัยอันตรายและหน้าที่แห่งชีวิต
พวกเขาถือว่าแสงสว่างซึ่งพระคริสต์เสด็จมาจากสวรรค์เพื่อประทานแก่ยอห์นสำหรับประชากรของพระองค์
นั้นเป็นสิ่งไร้ค่า พวกเขาสั่งสอนว่าเหตุการณ์ต่าง ๆ
ที่อยู่เบื้องหน้าเราในไม่ช้านี้มิได้มีความสำคัญเพียงพอที่จะต้องได้รับความเอาใจใส่เป็นพิเศษ
พวกเขาทำให้ความจริงซึ่งมีต้นกำเนิดจากสวรรค์เสื่อมฤทธิ์
และปล้นเอาประสบการณ์ในอดีตของประชากรของพระเจ้าไปจากพวกเขา
โดยมอวิชาศาสตร์เทียมเท็จให้แทน”

“พระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า จงยืนอยู่ที่หนทางทั้งหลาย แล้วมองดู และถามหาบรรดาทางโบราณว่า
ทางอันดีอยู่ที่ไหน และจงดำเนินในทางนั้น” เยเรมีย์ 6:16

“อย่าให้ผู้ใดพยายามหรือถอนรากฐานแห่งความเชื่อของเรา—รากฐานที่ได้ถูกวางไว้ตั้งแต่เริ่มแรกของงานของเรา โดยการศึกษาพระวจนะด้วยการอธิษฐานและโดยการสำแดง บนรากฐานเหล่านี้ เราได้ก่อสร้างมาเป็นเวลาห้าสิบปีที่ผ่านมา มนุษย์อาจคาดคิดว่าตนได้พบหนทางใหม่ และว่าสามารถวางรากฐานที่มั่นคงยิ่งกว่ารากฐานซึ่งได้ถูกวางไว้แล้วได้ แต่สิ่งนี้เป็นความลวงอย่างใหญ่หลวง ไม่มีผู้ใดสามารถวางรากฐานอื่นใดได้นอกจากรากฐานที่ได้ถูกวางไว้แล้ว”

“ในอดีต มีคนเป็นอันมากได้ลงมือสร้างความเชื่อใหม่ และสถาปนาหลักการใหม่ขึ้น แต่สิ่งที่พวกเขาสร้างนั้นตั้งมั่นอยู่ได้นานเพียงใด? ในไม่ช้ามันก็พังทลายลง เพราะมิได้ตั้งอยู่บนพระศิลา”

“บรรดาสาวกยุคแรกมิได้ต้องเผชิญกับถ้อยคำของมนุษย์หรือ? พวกเขามิได้ต้องฟังทฤษฎีเท็จทั้งหลายหรือ, และแล้วเมื่อได้กระทำทุกสิ่งแล้ว, จึงยืนหยัดมั่นคง โดยกล่าวว่า: ‘ไม่มีผู้ใดจะวางรากฐานอื่นใดได้นอกจากรากฐานที่ได้วางไว้แล้วนั้น’? 1 โครินธ์ 3:11.”

“ฉะนั้น เราจึงต้องยึดมั่นความวางใจตั้งแต่แรกเริ่มของเราไว้อย่างแน่วแน่มั่นคงที่สุด ถ้อยคำแห่งฤทธิ์อำนาจได้ถูกส่งมาจากพระเจ้าและจากพระคริสต์ถึงชนชาตินี้ เพื่อนำพวกเขาออกมาจากโลก ที่ละประเดี๋ยว เข้าสู่แสงสว่างอันชัดเจนของความจริงสำหรับปัจจุบัน ด้วยริมฝีปากที่ได้สัมผัสด้วยไฟบริสุทธิ์ ผู้รับใช้ของพระเจ้าได้ประกาศข่าวสารนั้น พระดำรัสอันทรงพระลักษณะฝ่ายพระเจ้าได้ประทับตรารับรองความแท้จริงของความจริงที่ได้ประกาศนั้น”
Testimonies, volume 8, 296, 297.

“งานแห่งการเตรียมชนชาติหนึ่งให้ยืนหยัดได้ในวาระสุดท้าย”
คืองานที่สัมพันธ์กับคำพยากรณ์สองประการของเอเสเคียลในบทที่สามสิบเจ็ด
ข่าวสารถูกประกาศโดยสุรเสียงของอิสยาห์ในถิ่นทุรกันดาร และข่าวสารแรกของเอเสเคียลนำบรรดาผู้ที่ตายอยู่บนถนนแห่งนครโสโดมและอียิปต์เป็นเวลาสามวันครึ่งให้มารวมกัน จากนั้นพวกเขาจึงตระหนักว่าตนได้อยู่ในช่วงเวลาการล่าช้าตามพระธรรมมัทธิวในอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน
แล้วพวกเขาจึงได้ยื่นการทรงเรียกซึ่งประทานแก่เยเรมีย์ให้แยกสิ่งล้ำค่าออกจากสิ่งเลวทราม หากพวกเขาปรารถนาจะกลับคืนมา

พวกเขายังตระหนักด้วยว่าคำอธิษฐานของดาเนียลในบทที่เก้าเป็นความจริงสำหรับปัจจุบัน ฉะนั้น หากและเมื่อพวกเขาเลือกที่จะกลับคืนมาโดยการยอมรับและกระทำให้สำเร็จตามเงื่อนไขของข่าวประเสริฐ แล้วพวกเขาก็จะได้รับข่าวสารประการที่สองของเอเสเคียล และยืนขึ้นบนเท้าของตนเป็นกองทัพใหญ่ยิ่งนัก

“งานแห่งการเตรียมชนชาติหนึ่งให้ยืนหยัดได้ในวาระสุดท้าย” สำเร็จลุล่วงโดยระเบียบวิธีแห่งฝนชุกปลายฤดู คือ “บรรทัดซ้อนบรรทัด”

งานนั้นเกี่ยวข้องกับงานแห่งการฟื้นฟูความจริงของพวกเขาไมลเลอไรต์ซึ่งเป็นตัวแทนอยู่บนแผนภูมิของผู้บุกเบิกปี 1843 และ 1850 แผนภูมิทั้งสองนี้คือโอ้ต๊ะทั้งสองของฮาบากุก และจะต้องถูกวางซ้อนทับกัน (บรรทัดซ้อนบรรทัด) และด้วยการกระทำเช่นนั้น แผนภูมิทั้งสองจึงเป็นตัวแทนของความจริงอันเป็นรากฐานซึ่งจะต้องได้รับการฟื้นฟูขึ้นใหม่ในวาระสุดท้ายโดยชายผู้ถือแปรงปิดฝุ่น

เมื่อนำมารวมเข้าด้วยกัน ที่ละบรรทัด พวกมันชี้ให้เห็นความผิดพลาดในแผนภูมิปี 1843 ซึ่งต่อมาถูกแก้ไขในแผนภูมิปี 1850 เมื่อพิจารณาในฐานะตารางเดี่ยว (ที่ละบรรทัด) สิ่งเหล่านี้จึงเป็นตัวแทนทั้งประสบการณ์ของประชากรของพระเจ้าและประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นของฟ้าร้องหึ่งเจ็ด เพราะเมื่อรวมกันแล้ว สิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงความผิดพลาดครั้งแรก ช่วงเวลาที่ล่าช้า เสียงร้องยามเที่ยงคืน และวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 ตลอดจนความผิดพลาดครั้งใหญ่.

ประวัติศาสตร์อันซ่อนเร้นของฟาร์องท์เจ็ดนั้น คือความผิดหวังครั้งแรก เสียชื่อเสียงเพียงคืน และความผิดหวังครั้งใหญ่ นี่คือโครงสร้างของความจริง เพราะความจริงตั้งอยู่บนข้อเท็จจริงที่ว่าอักษรตัวแรกและตัวสุดท้ายของคำภาษาฮีบรูที่แปลว่า "ความจริง" นั้นเหมือนกับความผิดหวังครั้งแรกและครั้งสุดท้ายของประวัติศาสตร์นั้น ส่วนอักษรตัวกลางซึ่งเป็นอักษรตัวที่สิบสาม เป็นสัญลักษณ์ของการกบฏ ดังที่ปรากฏในผู้ที่ปฏิเสธข่าวสารแห่งเสียชื่อเสียงเพียงคืน เมื่อแผนภูมิทั้งสองถูกนำมารวมกัน แผนภูมิเหล่านั้นเป็นพยานสองปากถึงความจริงเชิงพยากรณ์ของพวกเขา มิลเลอร์ไรต์ ซึ่งจะต้องได้รับการฟื้นฟูโดยชายผู้ถือแปรงขัดฝุ่น แต่ขณะเดียวกันก็ยังชี้ให้เห็นประสบการณ์ที่เป็นแบบอย่างของประสบการณ์ของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนด้วย

บรรดาผู้ที่ถูกเรียกให้เป็นธงสัญญาณ (หนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน) ได้เผชิญกับความผิดหวังครั้งแรกของตนเมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2020 และต่อมาในเดือนกรกฎาคม 2023 พวกเขาได้รับสารจากเสียงหนึ่งในถิ่นทุรกันดาร เสียงนั้นกำลังร้องเรียกให้พวกเขากลับคืนมา

ณ จุดนี้เองในประวัติศาสตร์อันซ่อนเร้นของฟาร์องท์เจ็ด การกบฏจะปรากฏให้เห็น เพราะหมายสำคัญถัดไปคือเมื่อชายผู้ถือแปรงขัดฝุ่นรวบรวมอัญมณีทั้งหลายและโยนลงในหีบ แล้วอัญมณีเหล่านั้นก็ส่องประกายเจิดจ้ายิ่งขึ้นสิบเท่า ณ จุดนั้น มิลเลอร์ไรต์ถูกปลุกให้ตื่น เมื่อพวกพรหมจารี (มิลเลอร์) ตื่นขึ้น ก็สายเกินไปแล้ว การฟื้นฟูบูรณะสิ่งรกร้างว่างเปล่าของหลายชั่วอายุคนเป็นงานที่พยานทั้งสองจำเป็นต้องมีส่วนร่วม และบัดนี้งานนั้นกำลังถูกดำเนินอยู่

กรอบแห่งคำพยากรณ์ของวิลเลียม มิลเลอร์ ซึ่งเป็นตัวแทนโดยนิมิตแห่งแม่น้ำอูลาฮิ ในพระธรรมดาเนียลบทที่เจ็ด แปด และเก้า คืออำนาจอันนำความร่ำรวยสองประการ ได้แก่ ลัทธินอกศาสนาและอำนาจสันตะปาปา และกรอบสำหรับ Future for America คือลัทธินอกศาสนา (พญานาค) ตามด้วยอำนาจสันตะปาปา (สัตว์ร้าย) และโปรเตสแตนต์ที่เสื่อมทราม (ผู้พยากรณ์เท็จ) กุญแจที่สถาปนากรอบทั้งสองนี้คือชื่อเขียนของอัครทูตเปาโล อัครทูตเปาโลเป็นสรเสียงแห่งคำพยากรณ์ที่เชื่อมโยงอิสราเอลในสมัยโบราณเข้ากับอิสราเอลฝ่ายวิญญาณ ก่อนการกลับใจใหม่ของท่าน เปาโลมีชื่อว่าเขาโล ซึ่งหมายความว่า "ผู้ที่ถูกเลือก" หรือ "ผู้ที่ถูกกำหนดไว้"

เปาโลได้รับการทรงเลือกไว้ให้เป็นอัครทูตสำหรับคนต่างชาติ และท่านก็ได้รับการทรงเลือกด้วยเหตุผลหลายประการ รวมทั้งเพราะความเข้าใจของท่านในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมด้วย เมื่อพิจารณาว่าท่านเป็นผู้เขียนส่วนใหญ่ของพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ ก็ไม่มีผู้ใดในบรรดาผู้เขียนพันธสัญญาใหม่คนอื่น ๆ ที่มีความเข้าใจในพันธสัญญาเดิมเช่นเดียวกับเปาโล ท่านได้รับการทรงเลือกให้ทำหน้าที่ในการประกาศข่าวประเสริฐแก่คนต่างชาติ แต่ท่านก็ได้รับการทรงเลือกให้สถาปนาความสัมพันธ์ระหว่างประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ของพันธสัญญาเดิมกับประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ที่ติดตามมาหลังช่วงเวลาแห่งกางเขนด้วย หากปราศจากคำพยานของเปาโล ความเข้าใจเชิงพยากรณ์ของชาวมิลเลอร์ไรต์ และของ Future for America ก็ย่อมไม่มีอยู่เลย ในประวัติศาสตร์เดียวกันนั้นเองที่อิสราเอลตามตัวอักษรถูกหย่าขาดจากการเป็นชนชาติที่ทรงเลือกของพระเจ้า เปาโลได้รับการทรงเลือกให้ชี้ให้เห็นว่าอิสราเอลโบราณนั้น แม้ในเวลานั้นจะถูกหย่าขาดจากพระเจ้าแล้ว ก็ยังเป็นสัญลักษณ์ของประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ของอิสราเอลฝ่ายจิตวิญญาณ กฎเชิงพยากรณ์อันจำเป็นสำหรับขบวนการของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สามนั้น ตั้งอยู่บนพื้นฐานหลักจากชื่อเขียนของอัครทูตเปาโล

ด้วยเหตุนี้ เราจะพิจารณาหลักการเชิงพยากรณ์บางประการที่เปาโลได้ระบุไว้ ซึ่งมีอิทธิพลต่อข่าวสารของพวกเขาที่เหลือไว้
อันถูกวางไว้ภายในกรอบของอำนาจแห่งความรกร้างทำลายสองประการ และในการกระทำเช่นนั้น เราจะพิจารณาด้วยว่าหลักการเหล่านั้นส่งผลต่อกรอบของอำนาจแห่งความรกร้างทำลายสามประการอย่างไร

ยิ่งกว่านั้น พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าไม่อยากจะให้ท่านทั้งหลายขาดความเข้าใจว่า บรรพบุรุษของเราทุกคนอยู่ใต้เมฆนั้น และทุกคนได้ผ่านทะเลไป และทุกคนได้รับบัพติศมาเข้าสู่โมเสสในเมฆนั้นและในทะเลนั้น และทุกคนได้รับประทานอาหารฝ้ายวิญญานอย่างเดียวกัน และทุกคนได้ดื่มเครื่องดื่มฝ้ายวิญญานอย่างเดียวกัน เพราะว่าเขาได้ดื่มจากพระศิลาฝ้ายวิญญานซึ่งติดตามเขาไป และพระศิลานั้นคือพระคริสต์ แต่ในคนเป็นอันมากในพวกเขาเหล่านั้น พระเจ้าไม่ทรงพอพระทัย เพราะว่าพวกเขาถูกไศนลัมลงในถิ่นทุรกันดาร สิ่งทั้งปวงเหล่านี้ได้เกิดขึ้นเป็นแบบอย่างแก่เรา เพื่อเราจะไม่ไฝหาสิ่งชั่วร้าย เหมือนอย่างที่เราเขาได้ไฝหา นั่น
อย่าเป็นคนถือรูปเคารพเหมือนบางคนในพวกเขา ดังที่มิเขียนไว้ว่า ประชาชนก็นั่งลงกินและดื่ม แล้วลุกขึ้นเล่นสนุกกัน และอย่าให้เราล่วงประเวณี เหมือนอย่างบางคนในพวกเขาได้ล่วงประเวณี และล้มตายลงในวันเดียวสองหมื่นสามพันคน และอย่าให้เราทดลองพระคริสต์ เหมือนอย่างบางคนในพวกเขาได้ทดลอง และถูกงูทำลายเสีย และอย่าบ่นพึมพำ เหมือนอย่างบางคนในพวกเขาได้บ่นพึมพำ และถูกผู้ทำลายทำลายเสีย ฝ้ายสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ได้เกิดแก่พวกเขาเพื่อเป็นแบบอย่าง และได้บันทึกไว้เพื่อเตือนสติเรา ผู้ซึ่งวาระสุดท้ายของยุคทั้งหลายได้มาถึงแล้ว 1 โครินธ์ 10:1-10

ในข้อพระคัมภีร์สั้น ๆ สิบข้อนี้ เปาโลชี้ให้เห็นว่า พิธีบัพติศมานั้นมีแบบจำลองอยู่ในการข้ามทะเลแดง และศิลาซึ่งติดตามอิสราเอลในสมัยโบราณนั้นเป็น "ศิลาฝ้ายวิญญาน" และศิลานั้นคือพระคริสต์ ท่านชี้ด้วยว่า อิสราเอลในสมัยโบราณเป็นแบบอย่างสำหรับผู้ที่มีชีวิตอยู่ในยุคสุดท้าย ข้อความตอนนี้เป็นคำเตือน และยังเป็นประเด็นที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างผู้ที่ยึดมั่นในความจริงกับผู้ต่อต้านความจริง นักเทววิทยาแอ็ดเวนติสสอนว่า เปาโลกำลังชี้เพียงว่า ประวัติศาสตร์ของอิสราเอลในสมัยโบราณเป็นภาพประกอบของบทเรียนฝ้ายศีลธรรมที่ผู้ซึ่งมีชีวิตอยู่ในยุคสุดท้ายจำเป็นต้องเข้าใจ แต่พวกเขายืนยันว่า เปาโลมิได้ชี้ว่า ประวัติศาสตร์ของอิสราเอลตามตัวอักษรนั้นจะต้องเกิดซ้ำจริงในอิสราเอลฝ้ายวิญญาน ซีสเตอร์ไวท์มักใช้ข้อความตอนนี้อย่างชัดเจนถึงสิ่งที่เปาโลหมายความว่า 2Ti 1:4

"ผู้เผยพระวจนะในสมัยโบราณแต่ละคนได้กล่าวไว้เพื่อยุคของเรามากกว่ายุคของตนเอง ดังนั้นคำพยากรณ์ของพวกเขาจึงยังมีผลบังคับสำหรับเรา 'บรรดาเหตุการณ์เหล่านี้ได้เกิดแก่เขาทั้งหลายเพื่อเป็นแบบอย่าง และได้บันทึกไว้เพื่อเตือนสติเราทั้งหลาย ผู้ซึ่งได้มาถึงวาระสุดท้ายของโลกแล้ว' 1 โครินธ์ 10:11 'สิ่งเหล่านี้มิใช่ทรงสำแดงแก่เขาเองทั้งหลาย หากแต่ทรงสำแดงแก่พวกเรา คือสิ่งทั้งหลายที่บัดนี้ได้มีผู้ประกาศแก่ท่านโดยคนทั้งหลายที่ได้ประกาศข่าวประเสริฐแก่ท่าน โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้ทรงถูกส่งลงมาจกสวรรค์ ซึ่งเป็นสิ่งที่แม้เหล่าทูตสวรรค์ก็ปรารถนาจะฟังดู' 1 เปโตร 1:12...."

"พระคัมภีร์ได้รวบรวมและผูกมัดทรัพย์สินอันล้ำค่าทั้งหลายของตัวไว้สำหรับคนรุ่นสุดท้ายนี้ เหตุการณ์ยิ่งใหญ่ทั้งปวงและบรรดากิจการอันศักดิ์สิทธิ์เครื่องขรมแห่งประวัติศาสตร์พันธสัญญาเดิม ได้เคยกำลังเกิดขึ้น และกำลังเกิดขึ้นอีกในคริสต์จักรในวาระสุดท้ายเหล่านี้" Selected Messages, book 3, 338, 339.

ตั้งที่ซิสเตอร์ไว้ที่ได้อธิบายความหมายของเปาโลในข้อพระคัมภีร์เหล่านั้นว่า
“เหตุการณ์ยิ่งใหญ่และพิธีการอันศักดิ์สิทธิ์จริงจังในประวัติศาสตร์พันธสัญญาเดิม ได้เกิดขึ้นแล้ว
และกำลังเกิดซ้ำอีกในคริสตจักรในวาระสุดท้ายเหล่านี้” ชาตานได้ยกการโจมตีหลักขึ้นสองประการเพื่อล้มล้าง
การที่เปาโลระบุว่าอิสราเอลโบราณเป็นภาพสัญลักษณ์ที่แสดงประวัติศาสตร์ของอิสราเอลตามตัวอักษร
ประการแรก ซึ่งข้าพเจ้าได้กล่าวไว้แล้ว
คือข้ออ้างที่ว่าเปาโลเพียงแต่ชี้ว่าประวัติศาสตร์เหล่านั้นเป็นบทเรียนทางศีลธรรม
คำสอนเหล่านั้นเป็นเพียงครึ่งความจริง และครึ่งความจริงก็มีใช่ความจริงเลย
เป็นความจริงที่วาทเรียนทางศีลธรรมซึ่งอาจสกัดได้จากประวัติศาสตร์ของอิสราเอลโบราณนั้น
เป็นประโยชน์แก่ผู้ที่มีชีวิตอยู่ในวาระสุดท้าย แต่เมื่อมีการนำสิ่งนั้นมาใช้เพื่อปฏิเสธว่าประวัติศาสตร์เหล่านั้นยัง
เป็นภาพประกอบของเหตุการณ์ที่จะเกิดซ้ำอีกด้วย มันก็กลายเป็นครึ่งความจริง
ซึ่งถูกออกแบบมาเพื่อปฏิเสธความจริง

“บัดนี้ พระพรหรือคำสาปแช่งได้ตั้งอยู่ต่อหน้าประชากรของพระเจ้าแล้ว—พระพร
หากพวกเขาออกมาจากโลกและแยกตนต่างหาก และดำเนินอยู่ในทางแห่งความถ่อมใจและการเชื่อฟัง;
และคำสาปแช่ง หากพวกเขาเข้าร่วมกับบรรดาผู้บูชารูปเคารพ
ผู้ซึ่งเหยียบย่ำข้อเรียกร้องอันสูงส่งของสวรรค์ บาปและความชั่วช้าของอิสราเอลผู้กบฏได้ถูกบันทึกไว้
และภาพนั้นได้ถูกนำมาไว้ต่อหน้าเราเพื่อเป็นคำเตือนว่า
หากเราเลียนแบบอย่างแห่งการล่วงละเมิดของพวกเขาและหันไปจากพระเจ้า
เราก็จะล้มลงอย่างแน่นอนดังที่พวกเขาได้ล้มลง ‘บัดนี้
สิ่งทั้งปวงเหล่านี้ได้เกิดขึ้นแก่พวกเขาเพื่อเป็นแบบอย่าง: และสิ่งเหล่านี้ได้ถูกเขียนไว้เพื่อเตือนสติเรา
ผู้ซึ่งอยู่ในวาระสุดท้ายของโลกแล้ว” Testimonies, เล่ม 1, 609.

ความจริงประการหนึ่งไม่ควรถูกนำมาใช้เพื่อปฏิเสธความจริงอีกประการหนึ่ง เพราะเมื่อเป็นเช่นนั้น
ก็ย่อมเปลี่ยนความจริงของพระเจ้าให้กลายเป็นความเท็จ

“พระดำรัสข้อหนึ่งของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจะต้องไม่ถูกนำมาใช้เพื่อลบล้างพระดำรัสอีกข้อหนึ่ง” The Great
Controversy, 371.

คำสอนที่ว่า ประวัติศาสตร์ของอิสราเอลโบราณเป็นเพียงบทเรียนทางศีลธรรมเท่านั้น
มักถูกนักเทววิทยาแอดเวนติสต์ใช้เพื่อทำลายพระวจนะเชิงพยากรณ์ของพระเจ้า และนี่เป็นหนึ่งในความจริงเพ็
ยงครึ่งเดียวที่ถูกบรรจุไว้ในสำหรับแห่งนิยายปรัมปราซึ่งจัดเตรียมขึ้นเพื่อหลอกลวงประชากรของพระเจ้าให้ยอมรับ
บคำมุสา และคำมุสาที่พวกเขายอมรับนั้นได้รับการระบุไว้ในงานเขียนของอัครทูตเปาโล

การโจมตีหลักอีกประการหนึ่งต่อหลักการที่ว่าประวัติศาสตร์ของอิสราเอลโบราณเป็นภาพประกอบประวัติศาสตร์
ของอิสราเอลสมัยใหม่ ถูกประดิษฐ์ขึ้นโดยคณะเยสุอิตในช่วงประวัติศาสตร์แห่งการปฏิรูปคาทอลิกตอนใต้
และประกอบด้วยการยอมรับแนวคิดที่ว่าประวัติศาสตร์ของอิสราเอลโบราณถูกทำซ้ำอีกครั้ง
คำลวงของคณะเยสุอิตคือ ประวัติศาสตร์นั้นถูกทำซ้ำอย่างตามตัวอักษร มิใช่ถูกทำซ้ำในทางฝ่ายวิญญาณ คำ
ลวงนี้ถูกประดิษฐ์ขึ้นเพื่อขัดขวางความเข้าใจที่ว่าสันตะปาปาแห่งกรุงโรมคือปฏิปักษ์พระคริสต์ตามคำพยากร
ณ์ในพระคัมภีร์ เพราะคำสอนดังกล่าวยอมรับความจริงที่ว่าในวาระสุดท้ายจะมีปฏิปักษ์พระคริสต์
แต่กลับโต้แย้งว่าปฏิปักษ์พระคริสต์นั้นถูกแทนโดยอำนาจตามตัวอักษร มิใช่อำนาจฝ่ายวิญญาณ
ดังนั้นหญิงแพศยาในวิวรณ์บทที่สิบเจ็ด ผู้ซึ่งมีคำว่า “ลึกลับ บาบิโลน” เขียนไว้ที่หน้าผากของนาง
จึงจะเป็นหญิงแพศยาผู้หนึ่งซึ่งเกิดขึ้นในแผ่นดินบาบิโลนตามตัวอักษร ซึ่งในปัจจุบันคือประเทศอิรัก

“ผู้ที่เกิดความสับสนในความเข้าใจพระวจนะ ผู้ที่ไม่สามารถมองเห็นความหมายของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์
ย่อมจะวางตนอยู่ฝ่ายปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์อย่างแน่นอน” Kress Collection, 105.

สมเด็จพระสันตะปาปาเป็นบุคคลตามตัวอักษร ผู้แทนอำนาจตามตัวอักษรอย่างหนึ่ง (คือคริสตจักรคาทอลิก) แต่ท่านและองค์กรของท่านได้ถูกชำระไว้ในเรื่องพยากรณ์โดยบาบิโลนตามตัวอักษร และจะสามารถระบุได้อย่างถูกต้องก็ต่อเมื่อประเด็นเรื่องปฏิปักษ์พระคริสต์ถูกนำเสนอ ในฐานะความสำเร็จฝ่ายจิตวิญญาณของแบบอย่างตามตัวอักษร เปาโลได้ชี้ว่าอิสราเอลตามตัวอักษรเป็นภาพประกอบของอิสราเอลฝ่ายจิตวิญญาณ แต่สิ่งที่ท่านนำเสนอมิใช่ความจริงเชิงพยากรณ์ใหม่ เพราะความเข้าใจของท่านตั้งอยู่โดยทั่วไปบนพื้นฐานของพันธสัญญาเดิม และคำพยานของท่านก็มีรากฐานอยู่ที่นั่นเอง

พระยาห์เวห์ พระมหากษัตริย์แห่งอิสราเอล และพระผู้ไถ่ของเขา คือพระยาห์เวห์จอมโยธา ตรัสดังนี้ว่า: เราเป็นเบื้องต้น และเราเป็นเบื้องปลาย นอกจากเราแล้วไม่มีพระเจ้า และผู้ใดเล่าจะร้องประกาศ และจะสาแดงสิ่งนั้น และจะจัดวางสิ่งนั้นไว้ต่อหน้าเรา ได้เหมือนเรา ตั้งแต่ครั้งที่เราได้สถาปนาชนชาติโบราณ? และสิ่งต่าง ๆ ที่กำลังจะมาถึง และที่จะมาถึงภายหลัง ก็ให้เขาสาแดงแก่พวกเขาเถิด อย่ากลัวเลย อย่าครั่นคร้ามเลย เรามีได้บอกเจ้าไว้ตั้งแต่นั้น และประกาศแล้วหรือ? เจ้าทั้งหลายก็เป็นพยานของเรา มีพระเจ้าอื่นใดนอกเหนือจากเราหรือ? เออ ไม่มีพระศิลาเลย เราไม่รู้จักสักองค์เดียว อิสยาห์ 44:6-8

เราจะต้องเป็นพยานของพระคริสต์ ดังเช่นที่เปาโลเป็น ว่าองค์อัลฟาและโอเมกาได้ทรงกำหนดไว้ไม่เพียงแต่อิสราเอลในสมัยโบราณเท่านั้น แต่รวมถึงชนทั้งปวงในพระคัมภีร์ยุคโบราณ ให้เป็นสัญลักษณ์เพื่อสาแดง "สิ่งทั้งหลายที่จะมาถึง" แก่บรรดาผู้ที่มีชีวิตอยู่ในยุคสุดท้าย เปาโลเป็นผู้เชี่ยวชาญในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิม และท่านได้รับการชูนให้เป็นข้อต่อเชิงพยากรณ์ที่เชื่อมโยงระหว่างภาคการทรงจัดการของอิสราเอลตามตัวอักษรกับอิสราเอลฝ่ายจิตวิญญาณ งานเขียนของท่านเองเป็นสิ่งที่ชี้นำบรรดาผู้ที่เข้าใจถึงความรู้ที่เพิ่มพูนขึ้นในวาระสุดท้ายในปี 1798 และในปี 1989 ด้วย

บาบิโลนตามตัวอักษรในสมัยโบราณ บรรดาบุตรแห่งทิศตะวันออกในสมัยโบราณ อียิปต์ในสมัยโบราณ กรีซในสมัยโบราณ และจักรวรรดิมีเดีย-เปอร์เซียในสมัยโบราณ ล้วนเป็นสัญลักษณ์ของอำนาจฝ่ายวิญญาณในวาระสุดท้ายของโลก สัญลักษณ์โบราณเหล่านี้คือสิ่งที่ไปตามตัวอักษรซึ่งมาก่อน และเป็นตัวแทนของสิ่งที่ฝ่ายวิญญาณซึ่งติดตามมา ภายหลัง เปาโลถึงกับระบุว่าอาดัมตามตัวอักษรนั้นเป็นสัญลักษณ์ของอาดัมฝ่ายวิญญาณ (คือพระคริสต์)

ดังนั้นจึงมีเขียนไว้ว่า "มนุษย์คนแรกคืออาดัมได้ทรงถูกทำให้เป็นจิตวิญญาณที่มีชีวิตอยู่" ส่วนอาดัมองค์สุดท้ายได้ทรงถูกทำให้เป็นวิญญาณผู้ประทอนชีวิต แต่สิ่งทีมาก่อนไม่ใช่สิ่งที่เป็นฝ่ายจิตวิญญาณ หากเป็นสิ่งที่ฝ่ายธรรมชาติก่อน แล้วภายหลังจึงเป็นสิ่งที่ฝ่ายจิตวิญญาณ มนุษย์คนแรกมาจากแผ่นดิน เป็นฝ่ายแผ่นดิน มนุษย์คนที่สองคือองค์พระผู้เป็นเจ้าจากสวรรค์ ผู้ที่เป็นฝ่ายแผ่นดินก็เป็นเช่นเดียวกับผู้ซึ่งเป็นฝ่ายแผ่นดิน และผู้ที่เป็นฝ่ายสวรรค์ก็เป็นเช่นเดียวกับผู้ซึ่งเป็นฝ่ายสวรรค์ และดังที่เราได้มีลักษณะตามแบบของผู้ที่เป็นฝ่ายแผ่นดินแล้ว เราก็จะมีลักษณะตามแบบของผู้ที่เป็นฝ่ายสวรรค์ด้วย 1 โครินธ์ 15:45-49

เปาโลกำลังสอนบทเรียนที่ลึกซึ้งซึ่งบางประการเกี่ยวกับอาดัมคนต้นและอาดัมคนสุดท้าย แต่ในที่นี้เราเพียงกำลังชี้ให้เห็นหลักการซึ่งท่านได้วางไว้อย่างชัดเจนยิ่งในข้อความตอนนั้น เมื่อท่านกล่าวว่า "สิ่งซึ่งเป็นฝ่ายจิตวิญญาณนั้นมิได้มาก่อน แต่สิ่งซึ่งเป็นฝ่ายธรรมชาติ; และภายหลังจึงเป็นสิ่งที่ฝ่ายจิตวิญญาณ" สิ่งตามตัวอักษร ซึ่งเปาโลในที่นี้ระบุว่า "ฝ่ายธรรมชาติ" มาก่อน และสิ่งฝ่ายจิตวิญญาณเป็นลำดับสุดท้าย อิสราเอลตามตัวอักษรมาก่อน และเป็นฝ่ายธรรมชาติ

และอิสราเอลฝ่ายจิตวิญญาณมาภายหลัง “ภายหลัง”

บาบิโลนตามตัวอักษรเกิดขึ้นก่อนบาบิโลนฝ่ายจิตวิญญาณ
ประเด็นสำคัญถัดไปที่ได้รับการเน้นย้ำในงานเขียนของเปาโล
คือช่วงเวลาในประวัติศาสตร์ที่ต้องนำการเปลี่ยนจากตามตัวอักษรไปสู่ฝ่ายจิตวิญญาณมาประยุกต์ใช้
นั่นคือช่วงเวลาแห่งกางเขน
ซึ่งเป็นช่วงที่การเปลี่ยนแปลงเชิงพยากรณ์จากตามตัวอักษรไปสู่ฝ่ายจิตวิญญาณได้รับการระบุไว้

เพราะท่านทั้งหลายเป็นบุตรของพระเจ้าโดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์
เพราะว่าทุกคนในพวกท่านที่ได้รับบัพติศมาเข้าในพระคริสต์แล้ว ก็ได้สวมพระคริสต์ไว้ ไม่มีทั้งยิวหรือกรีก
ไม่มีทั้งทาสหรือไท ไม่มีทั้งชายหรือหญิง
เพราะว่าท่านทั้งหลายล้วนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในพระเยซูคริสต์
และถ้าท่านทั้งหลายเป็นของพระคริสต์แล้ว ท่านทั้งหลายก็เป็นเชื้อสายของอับราฮัม
และเป็นทายาทตามพระสัญญา กาลาเทีย 3:26-29

ไม่สำคัญเลยว่าสิทธิโดยกำเนิดของท่านจะเป็นเช่นไร หากและเมื่อท่านยอมรับพระคริสต์
เมื่อนั้นท่านก็กลายเป็นเชื้อสายของอับราฮัม ท่านมิใช่อิสราเอลตามตัวอักษร; ท่านคืออิสราเอลฝ่ายจิตวิญญาณ
การเปลี่ยนผ่านจากสิ่งที่เป็นตามตัวอักษรไปสู่สิ่งที่เป็นฝ่ายจิตวิญญาณนั่นคือกางเขน
เปาโลแบ่งมนุษยชาติออกเป็นสองพวก แต่ละพวกมีพันธสัญญาของตนเอง
แต่ละพวกเป็นผู้สืบเชื้อสายจากอับราฮัม
แต่ละพวกมีนครหนึ่งซึ่งเป็นตัวแทนของครอบครัวและพันธสัญญาของตน
และแต่ละคนย่อมเป็นบุตรของอาดัมตามตัวอักษรหรืออาดัมฝ่ายจิตวิญญาณอย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้น

เพราะมีเขียนไว้แล้วว่า อับราฮัมมีบุตรชายสองคน คนหนึ่งเกิดจากหญิงทาสี อีกคนหนึ่งเกิดจากหญิงเสรี
แต่บุตรของหญิงทาสีนั้นเกิดตามเนื้อหนัง ส่วนบุตรของหญิงเสรีนั้นเกิดตามพระสัญญา
ข้อความเหล่านี้เป็นอุปมา เพราะหญิงทั้งสองนี้คือพันธสัญญาสองประการ
คือพันธสัญญาหนึ่งจากภูเขาซีนาย ซึ่งก่อให้เกิดความเป็นทาส คือฮาการ์
เพราะฮาการ์นี่คือภูเขาซีนายในแคว้นอาระเบีย และตรงกับกรุงเยรูซาเล็มในปัจจุบัน
ซึ่งตกอยู่ในความเป็นทาสพร้อมกับบุตรทั้งหลายของนาง แต่เยรูซาเล็มซึ่งอยู่เบื้องบนนั้นเป็นไท
และเป็นมารดาของเราทุกคน เพราะมีเขียนไว้แล้วว่า เจ้าผู้เป็นหมันซึ่งไม่คลอดบุตรเลย จงชื่นชมยินดี
เจ้าผู้มีได้เจ็ดบุตรก็เอ๋ย จงเปล่งเสียงและร้องออกมา
เพราะว่าหญิงที่ถูกทอดทิ้งนั้นมีบุตรมากกว่าหญิงที่มีสามี บัดนี้ พี่น้องทั้งหลาย
เราก็เป็นบุตรแห่งพระสัญญาเช่นเดียวกับอิสอัค แต่ในเวลานั้น
ผู้ที่เกิดตามเนื้อหนังได้ชมเห็นผู้ที่เกิดตามพระสัญญา ฉะนั้นใด บัดนี้ก็เป็นฉนั้น
ถึงกระนั้นพระคัมภีร์ว่าอย่างไร? “จงขับไล่หญิงทาสีกับบุตรของนางออกไป
เพราะบุตรของหญิงทาสีจะเป็นทายาทร่วมกับบุตรของหญิงเสรีไม่ได้” ฉะนั้นแล้ว พี่น้องทั้งหลาย
เรามีใช่บุตรของหญิงทาสี แต่เป็นบุตรของหญิงเสรี กาลาเทีย 4:22-30

ในช่วงเวลาแห่งกางเขน
สิ่งตามตัวอักษรในสมัยโบราณได้กลายเป็นสัญลักษณ์ของฝ่ายจิตวิญญาณในยุคปัจจุบัน
อัครทูตเปาโลได้ทำให้ความจริงเชิงพยากรณ์อันสำคัญยิ่งเหล่านี้กระจ่าง ซึ่งเปิดทางให้วิลเลียม
มิลเลอร์สามารถสถาปนากรอบของอำนาจที่ก่อความรกร้างว่างเปล่าสองประการขึ้นได้
อันเป็นกรอบที่เขาใช้เป็นฐานสำหรับข้อสรุปเชิงพยากรณ์ทั้งหมดของเขา
และงานเดียวกันกับที่อัครทูตเปาโลได้กระทำนั่นเอง
คือสิ่งที่ชี้ให้เห็นถึงอำนาจที่ก่อความรกร้างว่างเปล่าสามประการ

ซึ่งเป็นกรอบสำหรับข้อสรุปเชิงพยากรณ์ทั้งหมดของ Future for America.

กรอบความเข้าใจของมิลเลอร์เกี่ยวกับการเพิ่มพูนขึ้นแห่งความรู้ ซึ่งแสดงไว้โดยนิมิตแม่น้ำอูโลในบทที่เจ็ดแปด และเก้า ตั้งอยู่บนพื้นฐานแห่งการค้นพบของเขาว่า “เครื่องบูชาประจำวัน”

ในพระธรรมดาเนียลนั้นหมายถึงโรมฝ่ายนอกศาสนา

เขาได้ค้นพบสิ่งนั้นในจดหมายฉบับที่สองของเปาโลถึงชาวเอเธสโลนิกา

ความเข้าใจนั้นคือความจริงหลักที่ถูกระบุไว้ร่วมกับ “คำมสา” ทางคำพยากรณ์

ซึ่งเป็นเหตุให้ความลุ่มหลงอย่างแรงกล้ามาเหนือเหล่าเซเวนต์เดย์แอดเวนติสในยุคสุดท้าย

เราจะศึกษาต่อไปถึงความรู้ที่เพิ่มพูนขึ้นซึ่งปรากฏเป็นสัญลักษณ์โดยนิมิตแห่งแม่น้ำอูโลในบทความถัดไป โดยพิจารณาสิ่งที่มิลเลอร์ตระหนักในจดหมายของเปาโลฯ

“พระองค์ผู้ทรงเห็นทะลุได้เปลือกนอก ผู้ทรงอ่านใจของมนุษย์ทั้งปวง

ตรัสถึงบรรดาผู้ที่ได้รับความสว่างอันยิ่งใหญ่ว่า

‘เขาทั้งหลายมิได้ทุกข์ใจและตะลึงพรึงเพริดเพราะสภาพทางศีลธรรมและฝ่ายจิตวิญญาณของตน’ เออ

เขาได้เลือกทางของตนเอง และจิตวิญญาณของเขาก็ชื่นชมในสิ่งน่าสะอิดสะเอียนของเขา

‘เราก็จะเลือกความลงของเขาทั้งหลายด้วย และจะนำสิ่งที่เขากลัวมาสู่เขา เพราะเมื่อเราเรียก

ก็ไม่มีผู้ใดตอบ เมื่อเราพูด เขาทั้งหลายก็มิได้ฟัง แต่เขาได้กระทำชั่วต่อหน้าต่อตาเรา

และเลือกสิ่งที่เราไม่ปิติยินดี’ พระเจ้าจะทรงใช้ให้ความลงอย่างแรงกล้ามาถึงเขาทั้งหลาย

เพื่อเขาจะได้เชื่อความเท็จ’ เพราะเขามีได้รับความรักในความจริง เพื่อเขาจะได้รอด

‘แต่กลับพอใจในความอธรรม’ อิสยาห์ 66:3, 4; 2 เอเธสโลนิกา 2:11, 10, 12.”

“พระอาจารย์จากสวรรค์ได้ตรัสถามว่า:

‘จะมีความลงใดที่แรงกล้ายิ่งกว่าการล่อลวงให้จิตใจหลงผิดไปได้อีกเล่า

นอกจากการแสวงหาว่าท่านกำลังก่อสร้างอยู่บนรากฐานที่ถูกต้อง และว่าพระเจ้าทรงรับงานของท่าน

ทั้งที่ในความเป็นจริง ท่านกำลังกระทำหลายสิ่งตามนโยบายของโลก

และกำลังกระทำบาปต่อพระยะโฮวาห์? โอ นี่เป็นการลวงอันใหญ่หลวง เป็นความหลงผิดอันน่าหลงใหล

ซึ่งเข้าครอบงำจิตใจ เมื่อมนุษย์ที่ครั้งหนึ่งเคยรู้จักความจริง

กลับสำคัญผิดเอารูปแบบแห่งความเป็นพระเจ้าแทนพระวิญญาณและฤทธิ์เดชแห่งความเป็นพระเจ้านั้น;

เมื่อเขาทั้งหลายคิดว่าตนมีมั่งมี เพียงพร้อมด้วยทรัพย์สมบัติ และไม่ต้องการสิ่งใดเลย ทั้งที่ในความเป็นจริง

พวกเขาขัดสนในทุกสิ่ง” Testimonies, volume 8, 249, 250.